

הגן של רפאלה ופאולו, לשם שמנו את פעמינו, משתרע על שטח של 15 דונם וטובל בצמחייה ים תיכונית, אך לפני כמה שנים כשהם רכשו את השטח, ניצב בו רק בית אבן קטן וישן שסביבו חורש בתול.

מאז רכישתו, שנה לאחר שנה, מספרת רפאלה, הם כבשו את השטח - הרימו נוף לעצי האלון וזית, טיפלו בשיחים, חשפו אדמה ויחד אתה גם סלעים איתנים יפייים (חלקם הגיעו לגודל של כ-100 מ"ר) שהיום מהווים חלק בלתי נפרד ממראה הגן. עם זאת, התערבותם בגן, התערבות יד האדם, הייתה ועודנה זהירה מאד ומעניקה כבוד רב אל הטבע הקיים. למעט חלקה אחת קטנה שהוגבהה והפכה לטרסה הצמודה לפינת ישיבה מתחת לפרגולה, כל הטופוגרפיה בגן נשמרה ללא שינוי. הצמחייה שנשתלה בנוסף לזו שהייתה קיימת היא צמחייה ים תיכונית: ברושים (Cupressus sempervirens), בוגנוויליות (Bougainvillea), היביסקוסים בכדים (Hibiscus), בן עוזר (Raphiolepis), הרדופים (Nerium oleander) ולצורך שיבוץ כתמי צבע גם לנטנה מסוגים שונים (Lantana camara).

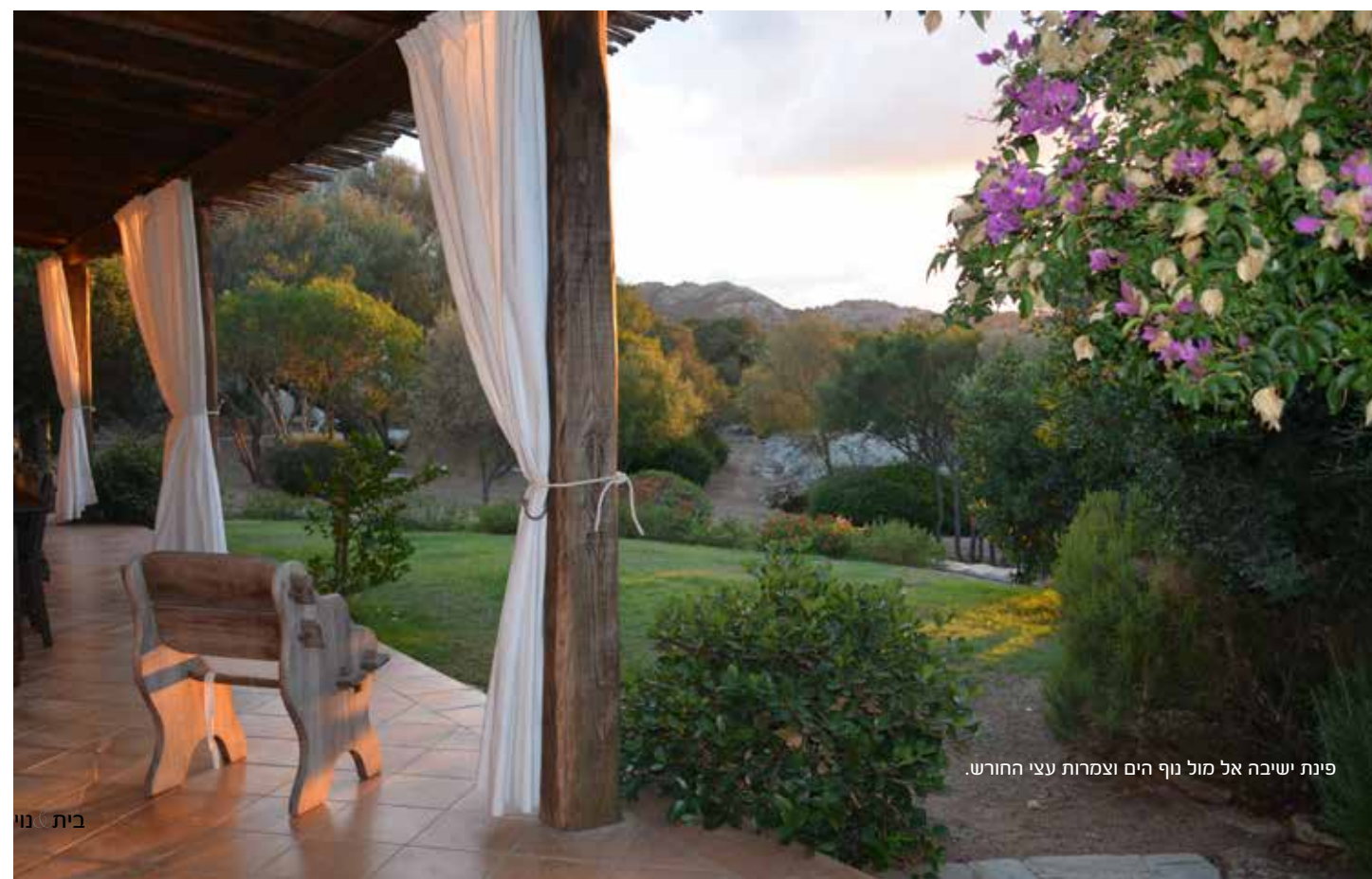

צמחייה ים תיכונית שולטת בכל הגן, ברושים, בוגנוויליות והיביסקוסים.

הגן של רפאלה

שביל ראשי מובי אל הבית

פינת ישיבה אל מול נוף הים וצמרות עצי החורש.

סרדיניה. אי מיוחד, שכננו בים התיכון, ששייך לאיטליה ונושא עמו היסטוריה עשירה ומגוונת.

כבר במבט מגובה הטיסה ניתן להבחין בטופוגרפיה הדרמטית של האי - הרי גרניט המתנשאים לגבהים שונים, מפרצים בצורות שונות ומשונות, הרבה ירוק וים בצבע טורקיז.

בכתבה זו ניקח אתכם לביקור באחד הגנים השוכן בחלקו הצפוני של האי, בכפר דל אוכלוסייה ומבודד באזור ארזכנה (Arzachena). כבר בדרכנו אל המקום התחלנו לחוש שכנראה צפויה לנו הפתעה טובה. עברנו בדרך צרה מאוד, תחומה משני עבריה בגדרות אבן בנויות ללא דופי, למרות היותן רק גדרות הכפריות של השטחים הפרטיים, וכן בעצי אלון שעם ושטחי חורש. כל מספר קילומטרים בדרך ישנו שער המסמן כניסה לחווה, וכולם דומים מאד ומציגים מראה כמעט זהה: שני סלעי ענק מוצבים בצורה אנכית משני צדדים כשביניהם שער עשוי עץ או מתכת. אין תמה, שכן סרדיניה עשירה בסלעי גרניט, והטבע הסביבתי שופע סלעים בצורות פיסוליות להפליא.

תרבות גיבון ש"עושה כבוד" למסורת העבר, לחומרים מקומיים ולצמחייה ים תיכונית, שבו את לבם של מעצבי הגנים שרלי וטניה אילוז בביקורם בסרדיניה

כתבה וצילום: טניה ושרלי אילוז

www.gardeniagardens.co.il

טניה ושרלי אילוז | חברת: גרדיניה אור פרויקטים בע"מ

בריכת שחייה משתלבת במראה הגן.

בהמשך ביקורנו ברחבי סרדיניה, נחשפנו למקומות רבים נוספים - ערים, עיירות וכפרים. בכל מקום כזה, מרכזי או נידח יותר, שבנו ופנשנו את אותה בנייה מוקפדת באבן מקומית, את השימוש בסלעים כחלק בלתי נפרד מהגן, וצמחייה חד גונית כביכול, אך מאוד שייכת לאגן הים התיכון. בין אם מדובר בשכונות של בתי עשירים, ובין אם בכפרים קטנים ונידחים, כולם נושאים ניחוח מקומי שעיקרו כבוד למסורת וככזה הוא מעורר כבוד רב.

ברחבי סרדיניה פזורים כ- 7000 מבנים נוראנים, שהינם מבנים עגולים ומערכות מגורים מבוססות אבן בזלת או גרניט מתקופת הברונזה. וכן, גם היום, 4000 שנה מאוחר יותר, ניתן להתרשם מאמנות הבנייה המאופיינת בהיעדר כל חומר חיבור, ומבוצעת אבן על אבן, על אבן... סביר להניח שתרבות עתיקה זו היא המורשת שהשפיעה על דורות רבים ומשפיעה גם היום על הבנייה העכשווית במקום. ומה נותר לנו? מהי המסקנה המתבקשת מתמונה זו? טוב היה לו השכלנו ללמוד משכנינו שמעבר לים איך שומרים על המסורת ו"מסתדרים" עם חומרים מקומיים וצמחייה שיש לנו בארץ.

דוגמאות מבניית גנים מסורתיים ברחבי סרדיניה.

בשנה האחרונה נבנתה בגן בריכת שחייה - פשוטה וצנוע למראה. למעט פינות הישיבה הסמוכות לבית ונדנדה שנתלתה על עץ זית, זהו, למעשה, מקום הבילוי היחיד בגן. מנקודה זו נפתח נוף מרהיב אל ים מעוט הרים, כשהשמיים המשתקפים במי הבריכה מוסיפים "אוור" וצבע תכלת לגן ההררי המשרה תחושת רוגע, שקט ושורשיות.

היליט הייט היליט הייט היליטייט

הגן נבנה בהתאם לנוף הקיים, הסלעים האיתנים בשטח וצמחייה ים-תיכונית.

פינות עניין ברחבי הגן משתלבות בזרימה טבעית ללא מאמץ.

